

vendigt at være mere forsigtig, at holde noget igen, thi, som den sidste ærede Taler rigtigt bemærkede, her kommer det ikke alene an paa, hvad Levnedsmidlerne bestaar af, men saa vist ogsaa — det tror jeg, ingen ærede Medlemmer vil bestride — paa, hvorledes de ser ud, hvorledes de er tillavet, hvorledes de smager. For at komme til saa reelle Forhold som muligt kan man ikke helt se bort fra Smagen; i saa Fald skulde man egentlig gaa til kun at spise Raavarer i utilberedt Stand, saa var man dog sikker paa, at der slet intet var, som kunde vildlede den nydende.

Lovforslaget giver en almindelig Bemyndigelse til Justitsministeren, men de egentlige Bestemmelser findes i den Betænkning, som er udarbejdet af en Kommission og er meget omstændelige, vedrørende de allerfleste Forhold, der falder ind herunder. Jeg maa give Forfatterne af Kommissionsbetænkningen den Kompliment, at den er skrevet overmaade klart og i et behageligt og rent Sprog. Naturligvis har det sine Vanskeligheder at sammenarbejde ens Regler for de tre nordiske Lande, men jeg mener, at vi ved Behandlingen af dette Spørgsmaal bør strække os vidt for at opretholde den Enighed, der er opnaaet i Kommissionen, idet jeg tror, det vil være af ikke ringe Betydning for Samhandelen og Samkvemet mellem Landene, at man har ensartede Regler. Jeg tror ogsaa, det i Almindelighed for Danmark som et særligt levnedsmiddelproducerende og eksporterende Land vil være en Reklame, at det gennemfører og overholder de samme strenge Bestemmelser som Norge og Sverigé, der jo i ikke ringe Grad er importerende Lande, hvad Levnedsmidler angaar. Men helt afskaaret fra gennem en Udvalgsbehandling at beskæftige sig med Enkeltigheder i de Udkast til Anordninger, der foreligger i en Betænkning, vil et Udvalg vel ikke være, og jeg har da ogsaa enkelte Indvendinger at gøre.

I Anordningen vedrørende Mælk slaas fast, at Betegnelsen „Sødmælk“ gælder Mælk, saaledes som den kommer fra Koens Yver, men at Fedtindholdet i „Sødmælk“ skal være mindst 3 pCt., og saa tilføjes det, at der kan stilles højere Krav gennem Sundhedsvedtægterne. Men naar det en Gang er slaaet fast, at „Sødmælk“ er Mælk, saaledes som den kommer fra Koen, ja, saa kan man stille Krav om, at der ikke maa være mindre Fedt i Mælken, end der erfaringsmæssigt er i Gennemsnitsmælk, men man kan ikke give en Sundhedskommission Ret til at forhøje Kravet, for saa kunde den

jo forhøje Kravet op til, hvad der gennemsnitlig er i Sødmælk, og det vilde da være muligt, at Fedtprocenten, der varierer til forskellige Tider og med forskellige Fodringer, kunde svinge ned under den fastsatte Grænse, og at der saaledes kunde opstaa Vanskeligheder. Man maa nøjes med Minimumsgrænsen, og naar denne sættes til 3 pCt., tror jeg heller ikke, der er nogen Fare for, at almindelig dansk Mælk kommer derunder, og saa maa det ikke være tilladt at kræve et højere Fedtindhold, da det maa forudsættes, at Mælk, som har dette Minimum af Fedtindhold, ikke kan anklages eller mistænkes for ikke at være „Sødmælk“. — Det siges endvidere, at Betegnelsen „Tykmælk“ kun gælder Tykmælk, der er lavet af Sødmælk. Jeg indrømmer, at Tykmælk af Sødmælk er udmærket, og jeg sætter Pris paa, at den Tykmælk, jeg faar, kun er fremstillet af Sødmælk, men jeg har mange Gange været saa uheldig at blive trakteret med Tykmælk, der ikke var fremstillet af Sødmælk, men som ganske vist alligevel var Tykmælk og et meget nærende og sundt Fødemiddel. Det vil vistnok ikke være rigtigt at hæfte Betegnelsen „Tykmælk“ alene til Tykmælk af Sødmælk.

I Pølseparagraffen hedder det, at hvis Pølserne er fremstillet af Kød af andre Dyr end Okser, Svin og Faar, skal det udtrykkelig angives paa dem. Jeg tror ikke, der er Grund til, hvis Gede-kød indgik som Bestanddel af Pølserne, at kræve dette særlig angivet. Naar Faarekød, der har en strammere Smag end Gede-kød, kan indgaa uden Angivelse, maa Gede-kød ogsaa kunne det, og af Hensyn til den stærkt voksende Gede-avl i Smaabrugene her i Landet vil det sikkert ikke være rigtigt at opretholde en saadan Bestemmelse. Mange Mennesker har en ganske uforklarlig Aversion mod Gede-kød, der dog oven i Købet efter Mose-loven var rent Kød, en Aversion, som slet ikke kan begrundes i noget reelt Forhold. Gede-kød er, som bekendt, sundt og overordentlig velsmagende Kød, og der er ingen Grund til her at stille det sammen med Hestekød, der for øvrigt ogsaa er udmærket Kød og lige saa godt som andet Kød, naar det er af unge Dyr, men som tages med her, fordi det ikke saa sjældent i Handelen netop stammer fra Dyr, der er over den Alder, da de er egnede til Slagtning.

Kommissionen har været saa umaadelig omhyggelig for at tage alting med, men har dog ikke haft Opmærksomheden henvendt paa, at naar man vilde stille Krav til de Redskaber, der bruges, maa der ogsaa stilles